ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆ

Նախորդ ամսոյս 19 ին ցաւալի դէպք մի պատահեցաւ։ Երուսաղէմի բերդէն դուրս Հրէի մը նոր շինել տուած տանը մէջ սառնիճ մի բացած ըլլալով, և դեռ կամարը լաւ չհաստատուած՝ տակի կաղապարը քակելով, և դժբաղդաբար նոյն առտուն յորդ անձրեւ գալով՝ յանկարծ կամարը կը փլչի և երեք հոգի տակը կը մնան, որոնց մէկը հազիւ իւր շունչը վրան դուրս կը հանուի, իսկ երկուքը հոն իրենց մահը կը գտնեն։

— Հետագայ օրը Հրեայ մի, անշուշտ յուսահատութենէ մղեալ ինքզինքը իւր տանը մէջ կը կախէ։

— Նոյն օրերը ձկնավաճառի մը խանութին դիմաց խուռն բազմութիւն դիզուած ժամանակ, անկանոն զինուորի մը մէջքի ատրճանակը սիկարայի կայծէ յանկարծ կրակ առնելով կը նետուի, ու քովը կայնող յոյնի մը ազդրը կը վիրաւորէ, որ բարեբաղդաբար անվնաս ըլլալով՝ հիւանդանոց կը փոխադրեն զինքը։

— Անցեալ շաբթու մուսեթիկի միջոցաւ իմաց տրուեցաւ հասարակութեան, որ ստակները իրենց բնական արժողութեամբը գործածուին, և հետեւապէս օսմանեան լիրան՝ որ մինչեւ 112 ղուրուշի կ'երթար, 100 ի իջաւ։

— Բաղաքս միշտ հանդարտութեան մէջ է, առողջական վիճակը երթալով կը լաւանայ շնորհիւ յորդ և շահաւոր անձրեւներուն։

— Անցեալ շաբթու Սպանիոյ հիւպատոս մեծապատիւ Պ. Տոտիշին, որ քանի մը ամսէ ի վեր իւր հայրենիքը գացած էր, ողջամբ վերադարձաւ ի սուրբ քաղաքս։ Մատերս կը սպասուի նաեւ Աւստրիոյ մեծապատիւ հիւպատոս Պ. Վալքերտը Մոլդիէմը։

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱԾՔ

Նորանոր կանոնագրութիւնք հակառակ ոգւոյ և բարուց ժողովրդեան, առաւել վնասակարք են քան օգտակարք։

Օրէնք ճշմարիտ՝ է նոյն ինքն գիտակցութիւն անձնիւր ուրուք։

Երդումն յաւելեալ յօրէնս՝ ցուցանէ նոյն իսկ զանիրաւութիւն օրինին։

Աշնուական հռովմայեցիին մէկը, որ մտերիմ բարեկամ էր Յուլիոս Բ. Պապին, ըսաց օր մի իրեն, թէ "Շատ մարդիկ կը գանգատին քենէ թէ Դաղղիացւոյ դէմ եղած պատերազմին մէջ խիստ մեծ եռանդ կը ցուցընես։ Աստուած քեզ եկեղեցւոյ բանալիքը տուած է, կ'ըսեն, որ խրոխտութեան դուռը փակես ու հաշտութեան դուռը բանաս"։ — Պատասխանեց Պապը. "Անոնք որ այդպէս կը խօսին, սուրբ Պետրոսէն և Պօղոսէն աւելի զօրաւոր չեն, որոնք եկեղեցւոյ իշխաններն էին. իմ նախնիքներս սուրբ Պետրոսի բանալիքին ծառայեցին ու հետեւեցան, իսկ ես սուրբ Պետրոսի սուրը կ'ուզեմ բանեցընել"։ — Ասաց աշնուականը. "Գիտէ ձեր սրբութիւնը որ Քրիստոս Պետրոսին ասաց որ սուրը իւր պատեանը դարձընէ"։ — "Ճշմարիտ է, կրկնեց Յուլիոս, բայց յիշէ որ Քրիստոս Մաղքոսի ականջը կտրելէն առաջ չըսաց այն խօսքը, այլ քաջութիւնը ընելէն յետոյ"։

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՏՊԱԳՐԵԼ։ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ Ս. ԱԹՈՌՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ ԵՍԱՅԻ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

digitised by A.R.A.R.@